

- професійне спілкування — 6;
- контроль якості роботи — 6.

Ці побажання варто врахувати при розподілі навчального часу за темами дисципліни.

2. На запитання анкети:

«3. Ваша оцінка діяльності викладача (викласти у довільній формі)»

позитивну оцінку з різними коментарями або без них дали 53 слухачі (98,1 %); негативних оцінок або незадоволення викладачем висловлено не було.

3. На запитання анкети:

«4. Ваші пропозиції щодо поліпшення підготовки магістрів спеціальності «Державна служба» в Київському національному економічному університеті»

відгукнулись 41 слухач (75,9 %).

Серед пропозицій, які повторюються в кількох анкетах, є зокрема такі:

- збільшити час на практичні заняття, при цьому ширше використовувати активні форми роботи з слухачами (ділові ігри, ситуації, рольові ігри, обговорення конкретних прикладів тощо);

- посилити правову підготовку;

- більше уваги приділити економічній підготовці, зокрема в галузях «Фінанси», «Банківська справа», «Бухгалтерський облік», «Фінансовий аналіз»;

- ввести вивчення іноземної мови;

- практикувати зустрічі з представниками уряду, Верховної Ради, Адміністрації Президента, головами комісій Верховної Ради;

- поліпшити забезпечення підручниками і посібниками.

Висновок: зворотний зв'язок у навчальному процесі можна вважати джерелом дуже цінної об'єктивної інформації, яку варто використовувати з метою підвищення якості підготовки фахівців.

М. І. Дибя, канд. екон. наук, доцент

КУРСОВА РОБОТА У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ

У процесі вивчення політичної економії для осмислення найважливіших і найбільш складних її проблем та щоб навчитися всебічно аналізувати сучасні явища економічного життя суспільства, а також робити на основі цього вірні науково обґрунтовані

теоретичні і практичні висновки, студентам необхідно виконувати курсові роботи, які є найбільш ефективною формою самостійної роботи.

При опрацюванні курсового завдання студенти мають набути необхідного досвіду роботи з першоджерелами, вміння знайти в них головне, що безпосередньо стосується обраної теми, навчитися логічно і чітко викладати свої думки, аналізувати складні теоретичні питання і, що особливо важливо, — творчо застосовувати економічну теорію, пов'язувати загальні теоретичні положення із сучасністю та профілем своєї майбутньої спеціальності.

Надзвичайно важливо для студентів здобути навички самостійно добирати необхідний конкретний фактичний і цифровий матеріал для курсової роботи, водночас навчитися аналізувати його, працювати зі статистичними довідниками, набути досвід складати таблиць, діаграм, узагальнювати явища економічного життя. Така послідовна робота над курсовою має на меті не тільки розширити і поглибити знання з курсу політичної економії, але і прищепити студентам навички наукового дослідження та самостійно письмово викладати найбільш важливі теоретичні проблеми на основі глибокого опанування першоджерел, використання статистичних матеріалів, узагальнення практики роботи промислових і сільськогосподарських підприємств тощо.

Здобуті знання політичної економії, поєднані з самостійною практичною роботою над курсовою, розширюють кругозір студентів і з часом можуть стати підвалиною для підготовки виступів, доповідей, рефератів та інших матеріалів із різних соціально-економічних проблем.

Курсова робота має бути виконана студентами творчо, самостійно, на основі глибокого вивчення першоджерел, навчально-методичної літератури, узагальнення і використання різнобічного конкретного фактичного і статистичного матеріалу за обраною темою. Це основні вимоги до її виконання. Щодо обсягу і структури викладу матеріалу й оформлення курсової роботи, то вона, як правило, вона повинна складатись приблизно з 25—30 сторінок друкованого тексту і повинна включати план, короткий вступ, виклад основного змісту розглянутої теми, розгорнутий висновок і список використаної літератури.

Необхідно домагатися глибокого внутрішнього зв'язку питань, що розглядаються, із суворим дотриманням плану курсової роботи; важливо чітко дотримуватися послідовності у викладі кожного з питань, без зайвих повторень окремих положень, оскільки порушення послідовності викладу може привести до втрати

логічного зв'язку між питаннями. Іноді через подібні недоліки у роботі залишаються нерозкритими найважливіші питання теми.

У заключній частині курсової роботи мають бути сформульовані висновки і пропозиції щодо змісту розглянутої проблеми. За обсягом заключна частина курсової роботи не повинна перевищувати 2—3 сторінок. Наприкінці курсової роботи має бути наведений список використаної літератури.

Курсова робота має бути написана простою, зрозумілою мовою. Варто уникати «книжкових» виразів і фраз. Студент повинен самостійно формулювати свої думки, уважно стежити, щоб у роботі не було суперечностей між окремими твердженнями, фактичним і цифровим матеріалом.

Г. О. Швиданенко, канд. екон. наук, професор,
І. М. Рєпіна, канд. екон. наук, доцент

ПЕРЕВАГИ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Студент двадцять першого століття бажає і повинен мислити і діяти як спеціаліст вищого ґатунку. Головне завдання ВУЗ полягає у підготовці фахівця, який, незважаючи на зміни у економічному, політичному чи соціальному житті, міг би забезпечити успіх та конкурентоспроможність свого майбутнього підприємства. Надання студенту належної теоретичної освіти — це ще не є остаточним вирішенням проблеми, необхідна досконала практична підготовка. Тому в процесі проходження його переддипломної практики увага повинна акцентуватися на відпрацюванні різноманітних виробничо-господарських ситуацій із різним рівнем нестабільності зовнішнього середовища. При вирішенні цієї задачі в пригоді можуть стати сучасні тренінгові методи навчання.

Оптимальним способом застосування інноваційних методів викладання є розв'язання комплексних підприємницьких задач у формі практичних тренінгів, що моделюють діяльність реальної організації. Це дозволить найбільш повно задовольнити потреби всіх цільових сегментів споживачів освітніх послуг: від студентів, що не мають практичного досвіду роботи, до успішно працюючих на ринку підприємців.

Тренінги використовують для навчання, діагностики індивідуальних можливостей його учасників, організації процесу прийняття рішень, у дослідницьких цілях.